

UCHWAŁA Nr 14 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1988 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w izbach wytrzeźwień.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 21, poz. 124) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwałę stosuje się do zatrudnionych w izbach wytrzeźwień:

- 1) pracowników administracyjnych,
- 2) pracowników przyjmujących i obsługujących osoby nietrzeźwe,
- 3) pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

2. Uchwały nie stosuje się do zatrudnionych w izbach wytrzeźwień:

- 1) pracowników medycznych z wyższym wykształceniem oraz średniego personelu medycznego, wynagradzanych według zasad ustalonych w przepisach o uposażeniu pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów oraz pracowników szpitali (zakładów, oddziałów) psychiatrycznych,
- 2) pracowników transportu samochodowego wynagradzanych według zasad ustalonych w przepisach o wynagradzaniu pracowników zatrudnionych w transporcie samochodowym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej oraz w jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.

§ 2. Ustala się:

- 1) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników izb wytrzeźwień, stanowiącą załącznik nr 1 do uchwały,
- 2) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3. 1. Wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny, określone w załącznikach nr 1 i 2 do uchwały, przysługują pracownikowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Pracownik zatrudniony w niższym lub wyższym wymiarze czasu pracy otrzymuje wynagrodzenie oraz dodatek, o których mowa w ust. 1, w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę.

§ 4. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych.

2. Dodatek funkcyjny przyznaje i określa jego wysokość dla dyrektora kierownika jednostki nadrzędnej, a dla pozostałych pracowników zajmujących stanowiska kierownicze — dyrektor izby wytrzeźwień.

3. Dodatek funkcyjny przysługuje przez okres pełnienia obowiązków na stanowisku kierowniczym.

4. Pracownikowi, któremu powierzono czasowe zastępstwo pracownika na stanowisku kierowniczym, przysługuje, począwszy od czwartego miesiąca nieprzerwa-

nego pełnienia czasowego zastępstwa, dodatek funkcyjny w wysokości nie niższej od najniższego dodatku funkcyjnego przewidzianego na stanowisku zastępowanego.

§ 5. Pracownikom przyjmującym i obsługującym osoby nietrzeźwe przysługuje dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 6. Pracownikom wykonującym pracę w porze nocnej przysługuje dodatek w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy.

§ 7. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

2. Za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie (na dobę) ponad 8 godzin do 12 godzin, przy zachowaniu miesięcznej normy czasu pracy, wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych, pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 8. Stawki godzinowe oblicza się dzieląc kwotę miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, wynikającego z osobistego zaszeregowania, przez:

- 1) 178 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi średnio 42 godziny,
- 2) 170 — dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi średnio 40 godzin.

§ 9. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy, wzrastający o 1% w każdym następnym roku pracy, aż do osiągnięcia 20% po 20 latach pracy.

2. Zmiana wysokości dodatku za wysługę lat, wynikająca z osiągnięcia określonej liczby lat pracy, następuje od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego.

3. Dodatek za wysługę lat wypłaca się za wszystkie dni pracy i dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy lub opiekuńczy z ubezpieczenia społecznego.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej ustala szczegółowe zasady obliczania stażu pracy stanowiącego podstawę do przyznawania dodatku za wysługę lat oraz zasady wypłacania tego dodatku.

§ 10. 1. Pracownik może być przeszerogowany w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska w okresach nie krótszych niż rok, w terminach 1 stycznia lub 22 lipca z mocą od 1 sierpnia, w granicach do 3000 zł miesięcznie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków awansowania pracownika na stanowisko kierownicze lub na stanowisko wyższe od zajmowanego, rozszerzenia zakresu po-

wierzonych pracownikowi czynności lub podwyższenia kwalifikacji zawodowych oraz ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym lub wstępnym.

§ 11. 1. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie uchwały nie mają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszerzegowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na stanowiska wyższe.

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych dyrektor izby wytrzeźwień, za zgodą właściwego terenowego inspektoratu gospodarki energetycznej, może zwolnić palacza posiadającego duże doświadczenie zawodowe oraz należycie wypełniającego powierzone obowiązki od wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia.

§ 12. 1. Pracownikom przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) 75% miesięcznego wynagrodzenia — po 25 latach pracy,
- 2) 100% miesięcznego wynagrodzenia — po 30 latach pracy,
- 3) 150% miesięcznego wynagrodzenia — po 35 latach pracy,
- 4) 200% miesięcznego wynagrodzenia — po 40 latach pracy.

2. Ustalanie okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania regulują ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 13. 1. Pracownikowi przechodzącemu na emeryturę lub rentę inwalidzką dla inwalidów I i II grupy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia — po 10 latach pracy,
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia — po 15 latach pracy,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia — po 20 latach pracy.

2. Okres pracy uprawniający do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu dodatku za wysługę lat.

3. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

§ 14. 1. Ustala się fundusz premiiowy, przeznaczony na premie za wykonanie zadań określonych w zakładowym regulaminie premiowania:

- 1) dla pracowników administracyjnych oraz pracowników przyjmujących i obsługujących osoby nietrzeźwe — w wysokości do 25% wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników,
- 2) dla pracowników gospodarczych i obsługi — w wysokości nie mniejszej niż 25% wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników.

2. Wysokość indywidualnych premii dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 35% wynagrodzenia zasadniczego pracownika.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określa ramowe zasady premiowania pracowników, o których mowa w ust. 1, stanowiące podstawę do opracowania przez dyrektora izby wytrzeźwień z udziałem przedstawicieli załogi szczegółowych zasad premiowania, dostosowanych do warunków i specyfiki zakładu pracy.

§ 15. 1. Z oszczędności funduszu wynagrodzeń w izbie wytrzeźwień może być utworzony fundusz nagród w wysokości do 2% planowanego funduszu wynagrodzeń, przeznaczony na nagrody dla pracowników za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej.

2. Szczegółowe zasady przyznawania nagród określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 16. Traci moc uchwała nr 198/86 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1986 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w izbach wytrzeźwień, zmieniona uchwałą nr 69/87 Rady Ministrów z dnia 11 maja 1987 r.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik nr 1 do uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1988 r. (poz. 39)

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW IZB WYTRZEŻWIEŃ

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje		Wynagrodzenie zasadnicze w złotych
		wykształcenie	liczba lat pracy	
1	2	3	4	5
I. Pracownicy administracyjni				
1	Dyrektor izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	wyższe średnie	6 10	16.000—34.000 15.300—32.500 14.600—31.000
2	Zastępca dyrektora izby wytrzeźwień powyżej 100 miejsc	wyższe średnie	4 8	15.300—31.000

1	2	3	4	5
3	Główny księgowy izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	wyższe średnie	4 8	14.600—31.000 13.900—29.500 13.200—28.000
4	Kierownik działu	wyższe średnie	4 8	13.900—29.500
5	Starszy referent	wyższe średnie	2 6	12.600—25.000
6	Referent	wyższe średnie	po stażu	12.000—23.500
7	Stażysta	wyższe średnie	— —	12.000—18.000 10.800—16.000
II. Pracownicy przyjmujący i obsługujący osoby nietrzeźwe				
1	Kierownik zmiany	wyższe średnie	4 8	13.200—29.500
2	Depozytariusz	wyższe średnie	2 6	12.600—25.000
3	Opiekun zmiany	średnie podstawowe	po stażu 4	11.400—23.500
4	Porządkowy	podstawowe	—	10.400—22.000
III. Pracownicy gospodarczy i obsługi				
1	Rzemieślnik, praczka	— zasadnicza szkoła zawodowa — tytuł mistrza w zawodzie — tytuł robotnika wykwalifikowanego — tytuł czeladnika w zawodzie — bez wykształcenia za- wodowego, umiejęt- ność wykonywania pracy w zawodzie	4 poniżej 4 —	12.000—23.500 12.000—22.000 10.400—20.500
2	Palacz centralnego ogrzewania*)	odpowiednia szkoła za- wodowa zasadnicza lub świadcstwo czeladnicze w zawodzie bądź świa- dectwo robotnika wy- kwalifikowanego w za- wodzie szkoła podstawowa i kurs palaczy kotłów central- nego ogrzewania	1 rok pracy przy obsłudze kotłów parowych i wod- nych	10.800—22.000 10.800—20.500
3	Sprzątaczką, goniec	—	—	9.500—18.000
4	Starszy dozorca, starszy portier	—	3	9.500—18.000
5	Dozorca, portier	—	—	9.000—17.000

*) W razie zatrudnienia palacza przy kotłach wysokoprężnych, można podwyższyć wynagrodzenie zasadnicze o 5%.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 14
Rady Ministrów z dnia 18 stycznia
1988 r. (poz. 39)

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Lp.	Stanowisko pracy	Stawka dodatku funkcyjnego w złotych
1	Dyrektor izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	2000—8500 2000—7500 2000—7000
2	Zastępca dyrektora izby wytrzeźwień	2000—7000
3	Główny księgowy izby wytrzeźwień powyżej 80 miejsc powyżej 40 miejsc do 40 miejsc	1000—7000 1000—6000 1000—4000
4	Kierownik zmiany	1500—5000
5	Kierownik działu	1500—5000

40

UCHWAŁA Nr 15 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1988 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia i opieki społecznej.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 21, poz. 124) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników jednostek sfery budżetowej resortu zdrowia i opieki społecznej, zwanych dalej „pracownikami”, zatrudnionych w:

- 1) jednostkach obsługi inwestycyjnej (zarządach inwestycji), objętych Układem zbiorowym pracy dla budownictwa na podstawie porozumienia z dnia 22 grudnia 1975 r. między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia,
- 2) gospodarstwach pomocniczych typu 01 i 02, objętych Układem zbiorowym pracy dla państwowych przedsiębiorstw rolnych na podstawie porozumienia z dnia 20 maja 1975 r. między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia,
- 3) wydzielonych zakładach remontowo-budowlanych akademii medycznych i gospodarstwach pomocniczych typu 04, objętych Układem zbiorowym pracy dla pracowników przedsiębiorstw remontowo-budowlanych na podstawie porozumienia z dnia 22 maja 1975 r.

między Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu samochodowego,
- 2) pracowników straży przemysłowej i funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 3) maszynistek zatrudnionych w halach maszyn — wynagradzanych według zasad określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Ustala się:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 1 do uchwały,
- 2) tabelę godzinowych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały,
- 3) tabelę szczebli dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 3 do uchwały.

2. Dodatki specjalne przysługujące na podstawie dotychczasowych przepisów pracownikom jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, przekształca się, z zastrzeżeniem ust. 3, w dodatki funkcyjne. Wykaz stanowisk kierowniczych, na których przysługuje dodatek funkcyjny, oraz szczeble tego dodatku określa załącznik nr 4 do uchwały.